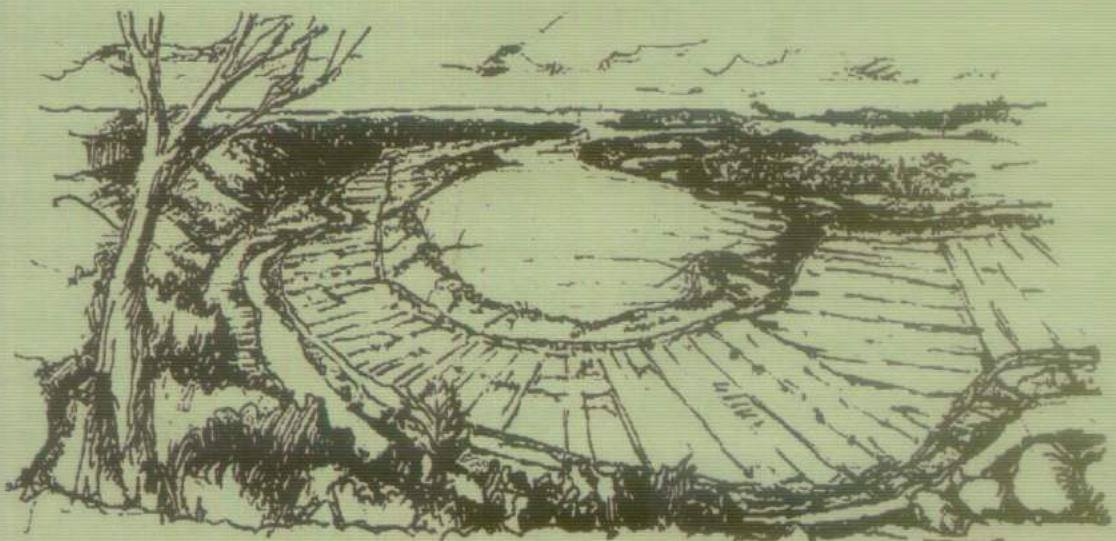

Річкові долини

Природа - ландшафти - людина

ЧЕРНІВЦІ - СОСНОВЕЦЬ 2007

УДК 551.4:502.4

Юрій Зінько, Віталій Брусак,
Діана Кричевська, Василь Ткачик

ВЕРХНЬОДНІСТРОВСЬКИЙ ЕКОЛОГІЧНИЙ КОРИДОР: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ЗАХОДИ З ОХОРОНИ

Вступ

На сучасному етапі у природоохоронній політиці України значна увага приділяється розбудові елементів екологічної мережі на національному, регіональному і локальному рівнях. У різноманітних схемах екомереж обґрунтівуються виділення таких їхніх основних елементів, як ключові території, буферні і сполучні території та відновлювальні території. Особлива увага при цьому приділяється річковим долинам, зокрема, щодо можливостей виконання ними функцій екокоридорів (сполучних територій). Розроблено структурні схеми і рекомендації щодо забезпечення функціонування регіональних і національних екокоридорів на базі долини р.Буг (у т.ч. у межах Польщі і Білорусі), долини р. Прип'ять та розпочаті роботи щодо обґрунтування екокоридорів у долинах річок Дністер і Тиса [4, 6]. Ці долинні екокоридори виступають важливими структурними елементами національної та паневропейської екомереж. У представлена дослідження на прикладі долини верхнього Дністра розглянуто передумови формування та особливості структури регіонального екокоридору, що поєднує гірську частину Карпат з височинами Передкарпаття і Поділля. Верхньодністровський екологічний коридор розглядається як важлива складова частина Дністровського екокоридору національного та міжнародного рівня.

Методологічно-методичні засади формування Верхньодністровського долинного екокоридору

При формуванні різноманітних екомереж екокоридорам відводиться функція сполучних територій, що забезпечують функціональний зв'язок ключових територій – ділянок із високим біо- і ландшафтним різноманіттям. Екологічні коридори при цьому виступають як просторові структури, які сприяють поширенню й обміну видів рослин і тварин між ключовими територіями [7]. У функціонально-просторовому аспекті розрізняють декілька різновидностей екологічних коридорів: лінійного типу з малим ступенем господарського використання, ланцюгового типу, що єднають між собою ключові території, а

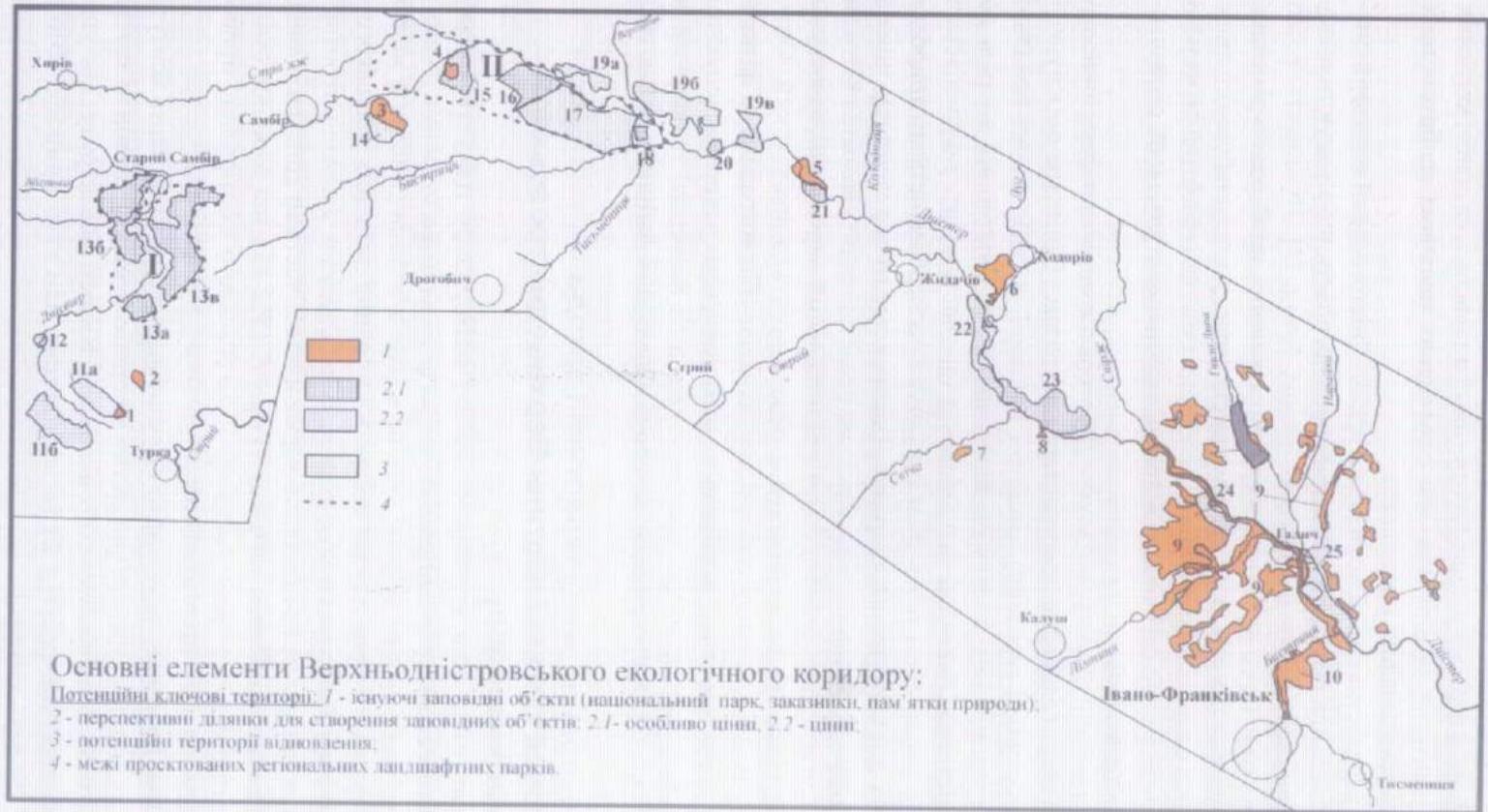
також типу “*Stepping stones*”, що забезпечують функціональний зв’язок ключових територій. Долинні екологічні коридори відносяться до коридорів лінійного типу.

Долинні екокоридори мають виняткове значення для збереження і функціонування природного середовища окремих регіонів, об’єднуючи між собою ізольовані масиви з рідкісними видами рослин і тварин, зменшуючи тим самим негативний вплив антропогенно зумовленої фрагментації природних екосистем у долинах річок. У функціональному плані долинні екокоридори відіграють суттєву роль для поширення та міграції видів [7]. При чому ці процеси відбуваються як у поздовжньому, так і поперечному перерізі долини. При цьому міграційним процесам у значній мірі сприяють водні потоки.

Долинний екокоридор можна поділити по простяганню долини за збереженістю природних екосистем на певні відрізки за рівнем природоохоронної цінності. Структурна зональність типів екосистем властива також поперечному профілю долин і пов’язана з морфологічними умовами їх формування [8]. При дослідженнях з обґрутування Верхньодністровського екологічного коридору авторами здійснено поділ долини за природничими і природоохоронними критеріями на наступні відрізки: гірська частина Карпат (Сянська Верховина, Бескиди), передгірно-улоговинна (Західне Передкарпаття) та височинна (Центральне Передкарпаття та Західного Поділля). Критеріями їх виділення виступали: геоморфологічна і ландшафтна відмінність, характер лісистості, поширення заболочених і підмоклих територій та ступінь заповідності [1-3, 5].

При опрацюванні проблематики долинних екокоридорів використана стандартна методика досліджень, яка апробована на прикладі ряду річкових долин Європи, у т.ч. Польщі. При опрацюванні у рамках проектів IUCN долинних коридорів річок Вісли, Одри і Бугу [6-8] в якості обов’язкових вихідних елементів дослідження виступали: ландшафтні, геоморфологічні та гідрологічні особливості долин, характер природокористування, склад і поширення флори і фауни та характерних місць проживання видів, а також оцінка поширення природоохоронних територій. В узагальнюючій і рекомендаційній частині дослідження основна увага звертається на оцінку основних відрізків екологічного коридору русла річки і її долини та рекомендації щодо напрямків охорони природи і забезпечення сталого природокористування. Зокрема, при дослідженні Верхньодністровського екологічного коридору нами зверталась увага на заходи щодо охорони і зменшення загроз для функціонування типових і рідкісних долинних екосистем та забезпечення функціональних зв’язків між ділянками найкраще збережених екосистем.

При дослідженнях з проблематики формування екокоридорів важливо враховувати масштаб детальності вивчення складових частин екомережі (локальний, регіональний). A.Liro [7] звертає увагу на те, що ключові території локального масштабу утворюють екологічний коридор у регіональному плані. При дослідженні Верхньодністровського регіонального екокоридору розглядались локальні ключові території для кожного з типів відрізків цього долинного екокоридору (гірського, передгірно-рівнинного та височинного). Ці локальні

ключові території у верхів'ї долини Дністра нами виділялись на основі існуючих заповідних територій за результатами проведених польових геоботанічних досліджень та комплексних узагальнень.

У схемі перспективних еокоридорів України Дністровський коридор віднесено до національних еокоридорів меридіонального типу, що з'єднують низку природних зон, забезпечуючи контакти різних біомів [4]. Відмічається, що завданням Дністровського коридору є збереження річкових, прибережно-річкових, дельтово-ливінських ценозів, а також комплексів терас, у т.ч. каньйонного типу. Цей еокоридор національного рівня за особливостями ландшафтної структури можна розділити на три регіональні відрізки: верхньодністровський, середньо-та нижньодністровський.

У представлений просторовій моделі Дністровського еокоридору виділено наступні структурні елементи: ключові території разом з біоцентрами (існуючі і проектовані заповідні території), сполучні території, а також відновлювальні території. Територіальна модель охоплює долину р. Дністер від витоків до впадіння р. Бистриця (Львівська та північно-західна частина Івано-Франківської областей). За характером природної структури та особливостями природо-користування досліджуваний відрізок Дністровського еокоридору можна розділити на такі регіональні типи: *гірський* представлений верховинським та бескидським підтипами; *передгірський* представлений верхньодністровським улоговинним підтипом та *височинний* – передкарпатсько-подільський. Опис кожного з регіональних типів еокоридору включає: біогеографічну і фізико-географічну характеристику, особливості господарського освоєння, існуючі і пропоновані заповідні території, структуру елементів екомережі та напрями їх впровадження, а також пропоновані заходи зі збереження долинних екосистем.

Природоохоронна характеристика і заходи зі збереження гірської частини Верхньодністровського екологічного коридору

Верховинський тип долинного відрізу еокоридору трасується через узгірно-хребтові структурно-денудаційні низкогір'я з ялицево-буковими лісами і розораними післялісовими луками. Власне верхів'я долини Дністра в межах Сянської Верховини представляє собою чергування змінених сільськогосподарською і селітебною діяльністю ділянок із запісненими. Заповідні території локалізуються лише у межах басейнів верховинської частини Дністра – ландшафтний заказник місцевого значення “Розлуч” (512 га), що охоплює схили Магурського хребта. На цьому відрізку Дністровського еокоридору пропонується виділення наступних елементів:

- *Вовче-Розлуцька потенційна ключова територія* (див. карта контури № 11а, 11б), що охоплює низькогірні хребти з ялицево-буковими лісами на крутых схилах та післялісовими луками у їхніх підніжжях. В якості біоцентру тут виступає Розлуцький заказник (контур 2) та комплексна пам'ятка природи “Витік р. Дністра” (54 га) – контур 1.

• Дністрик-Лімницька потенційна ключова територія (контур 12) включає фрагмент ущелиноподібної долини прориву р.Дністер через низькогірний Магурський хребет. Схили долини вкриті тут ялицево-буковими лісами, а в днищі збереглись лучні угіддя.

Значна господарська освоєність верхів'я долини р. Дністер на верховинському відринку дозволяє її виконувати роль еокоридору лише на відрізку між селами Лімна – Головецько. Більша частина долини Дністра проходить тут через інтенсивно освоєні селітебні території (села Вовче, Бережок, Лімна). Цей відрізок долини вимагає здійснення заходів щодо ренатуралізації природних фрагментів долини та недопущення її забруднення господарськими і побутовими відходами.

Бескидський тип відрізку долинного еокоридору р.Дністер характеризується поєднанням різноорієнтованих прямолінійних фрагментів гірської долини, що перетинає хребтово-узгірні ерозійно-денудаційні низькогір'я. Домінуючим типом рослинності у цьому низькогір'ї є ялицеві з домішкою ялини та буково-ялицеві ліси. Терасоване днище долини р. Дністер характеризується поєднанням лучних ділянок з селітебно-сільськогосподарськими угіддями вздовж сіл Головецько, Стрілки, Лужок, Бусовисько та міста Старий Самбір. Вздовж простягання Дністера на бескидському відрізку спостерігається ускладнення форми долини (від звуженої долини прориву між с. Головецько – Стрілки до широкої і терасової між с. Бусовисько – Тершів). Переважно заліснені круті придолинні схили змінюються в напрямку до Передкарпаття терасованими схилами з поєднанням сільськогосподарських та лісових угідь. Бескидський відрізок долини р.Дністер характеризується значним освоєнням низьких надзаплавних терас (населені пункти, дорожня інфраструктура) та відсутністю природно-заповідних територій. Аналіз природничої та господарської інформації дозволяє запропонувати виділення наступних структурних елементів еокоридору для бескидського типу долини:

• потенційна ключова територія “Долина гірського Дністра” (відрізок Стрілки – Тершів) зі збереженими лучними угрупуваннями на заплаві і низьких надзаплавних терасах та ялицево-буковими лісами на придолинних схилах.

До ключової ділянки входять три природних гірських комплекси (контури 13 а, 13 б, 13 в), розділених населеними пунктами Топільниця, Стрілки, Верхній Лужок, Бусовисько, Спас, Сушиця, Завадка, Старий Самбір, Сюзань.

На території збереглися чисельні фрагменти природних різновікових ялицевих і ялицево-букових лісів, прибережних вербняків та верхові і низинні болота. Внаслідок тривалого господарювання тут сформувалася низка похідних та вторинних природних комплексів: чагарників і лук. Чагарникові комплекси багаті плодово-ягідними і горіховими породами, є місцем гніздування і кормовою базою чисельних популяцій багатьох видів птахів та гризунів родини білячих. Зазначену ділянку долини р.Дністер рекомендовано для організації регіонального ландшафтного парку (РЛП) “Долина гірського Дністра” (контур I).

Функцію локального еокоридору (сполучної території) долина р. Дністер може виконувати на відрізках, що мають незначне антропогенне навантаження

у прибережній смузі на відтинках Головецько – Стрілки та Бусовисько – Старий Самбір. З точки зору забезпечення виконання функцій сполучної території для бескидського типу еокоридору Дністра важливим є здійснення заходів з ренатурацізації рослинності у днищі долини та забезпечення реального статусу водоохоронної зони.

Природоохоронна характеристика і заходи зі збереження передгірської частини Верхньодністровського екологічного коридору

Верхньодністровсько-улоговинний тип еокоридору репрезентує улоговинну різновидність долини із заболоченим днищем, що зазнало осушувальної меліорації. Верньодністерська улоговина простягається від Старого Самбора до Розвадова і морфологічно представлена широким днищем (від 4 до 10 км), що є заплавною терасою та облямовуючими її Й-ою і ЙЙ-ою надзаплавними терасами. Більша частина днища і низькі тераси змінені меліоративними спорудами, а деякі ділянки днища перетворенні торфорозробками. В цілому Верхньодністерська улоговина характеризується значною густотою антропогенних форм пов'язаних з гідротехнічним будівництвом (канали, захисні вали), транспортними комунікаціями (дорожні написи, мости), а також вироблені мульди, що утворились після фрезерних торфорозробок. Через неефективне функціонування меліоративних систем проходять процеси повторного заболочення та заліснення окремих ділянок днища долини.

Разом з тим у межах Верхньодністерської улоговини функціонує низка заповідних об'єктів: гідрологічний заказник загальнодержавного значення “Чайковичі” (119 га) – контур 4, ландшафтний заказник загальнодержавного значення “Стариці Дністра” (70 га) – контур 5.

Потенційна ключова територія заказник “Чайковицький” представлений комплексом незмінених природних озер, які збереглися з часу проведення меліораційних робіт у межах Верхньодністерської улоговини. Береги та мілководдя цих озер вкриті очеретниками (асоціація *Phragmitetum australis*), а відкриті частини – угрупованнями різака алоєподібного (*Stratiotes aloides*).

На базі існуючого гідрологічного заказника рекомендується створити ландшафтний заказник, розширивши його територію (контур 15) шляхом включення прилеглих ділянок на заході до русла р. Дністер і на сході до дороги Велика Білина – Подільці, а на південь до межі лісу, що прилягає до існуючого заказника.

Потенційна ключова територія заказник “Стариці Дністра” представлений лучною, лучно-болотною та прибережною чагарниковою рослинністю з частиною русла Дністра. Існуючий заказник пропонується розширити у південному напрямку – на правобережжя Дністра (контур 21).

Окрім заповідних заболочених територій важливу роль у функціонуванні Верхньодністровсько-улоговинного типу еокоридору відіграють дібркові і вільхові ліси, що поширені на надзаплавних терасах. Вони охороняються у заповідному

урочищі “Корноловичі” (238 га) – контур 3. Для заповідного урочища, площа якого скоротилася майже втрічі (з 774 до 238 га), рекомендується його розширення для охорони уцілілих заливних трясучкоподібних та суходольних дібров і відновлення знищеного заповідного лісу. У перспективі на основі цієї ділянки слід формувати локальну ключова територію.

У межах Верхньодністерської улоговини пропонується виділити ряд перспективних ділянок для створення заповідних об’єктів, які можна поділити на особливо цінні, цінні та відносно цінні, для яких рекомендовано відновлення первинного природного стану. Зокрема, це особливо цінні природні комплекси “Лум”, “Тершаківський ліс” і “Струги”; цінні природні комплекси “Устя” і лісові масиви північніше сіл Сусолі і Колодруби та відносно цінний природний комплекс “Торфісько”, для якого рекомендовано відновлення.

Потенційна ключова територія природний комплекс “Лум” (контур 16) рекомендовано для створення ландшафтного заказника. Для заповідання пропонується два лісових масиви “Вільшанка” і власне “Лум”. У масиві “Вільшанка” переважають типові евтрофільні вільшини асоціації *Ribo nigri-Alnetum*, а у масиві “Лум” – перестиглі березняки з переважанням берези пухнастої (*Betula pubescens*). У природному комплексі “Лум” знаходяться популяції рослин, занесені до Червоної книги України, зокрема, рябчик шаховий (*Faittilaria meleagris*), пальцекорінник травневий (*Dactylorehisa majalis*), чемерник болотний (*Epipactis palustris*). Відкриті ділянки “Луму” є місцем збору декількох десятків особин чорних лелек перед вильотом у вірій.

Природний комплекс “Тершаківський ліс” (контур 18) рекомендовано для організації ландшафтного заказника, оскільки він представляє собою ділянку первинних вільшаників на болотах (асоціація *Solono dulcamare-Alnetum*) та евтрофічних озер з угрупованнями прибережно-водної рослинності асоціації лепешняка великого – *Glycerietum majori*, черету лісового – *Scirpetum sylvaticae* та ін.

Природний комплекс “Струги” (контур 20) пропоновано для організації комплексної пам’ятки природи. На цій території переважають заливні дубові ліси зі значною участю в травостої конвалії (*Convallaria majalis*). Очевидно це типовий природний комплекс передгірної частини долини Дністра, який зберігся у малозміненому вигляді з доагрікультурних часів.

Природний комплекс “Устя” (контур 19) рекомендовано для організації ландшафтного заказника. Це ділянка дерево-чагарникової, лучно-болотної, прибережно-водної рослинності. Більшу частину її території займає діброва віком 40-60 років, яка знаходиться на стадії природного відновлення.

Природний комплекс “Торфовисько” (контур 17) рекомендовано для відновлення первинних боліт і евтрофільної водно-болотної рослинності та водно-болотних зоокомплексів, які порушені тривалим торфовидобуванням кар’єрним і фрезерним способом. У межі даного комплексу входить проектований ландшафтний заказник “Чоповини” площею 2000 га, який пропонується створити у Дрогобицькому районі на території Волошівської і Грушівської сільських рад. Комплекс “Торфовисько” відноситься до однієї з 4-х ІВА територій.

Після реалізації проекту з відновлення болотних екосистем у природному комплексі “Торфовисько” пропонується організувати *регіональний ландшафтний парк “Великі Дністровські болота”* (контур II), до якого слід включити комплекси “Корналовичі”, “Чайковичі”, “Лум”, Тершаківський ліс” та неохоплені заповіданням меліоративні ділянки боліт, розташовані між руслом Дністра на околицях с. Гординя та земляним валом Велика Хвороща – Сусолів. За умови формування РЛП “Великі Дністровські болота” природні комплекси “Струги”, “Устя” та “Розвадів” доцільно включити в його склад у якості філіалів.

Верхньодністерська улоговина займає особливу роль у структурі долини Дністра як еекокоридору, репрезентуючи типову відновлювальну територію як структурний елемент екомережі. Незначні за площею збережені болотні, водно-болотні і лучні ділянки та вільшини і заливні дібриви повинні відігравати роль природних ядер (біоцентрів), як моделей ренатуралізації природного комплексу улоговини. РЛП “Великі Дністровські болота” слід організовувати, коли процес ренатуралізації водно-болотних угідь стане незворотним.

Природоохоронна характеристика і заходи зі збереження височинної частини Верхньодністровського екологічного коридору

Передкарпатсько-Подільський височинний тип екологічного коридору представлений терасованою долиною р. Дністер з меандруючим руслом та старицями. У геоботанічному плані він представлений поєднанням лучно-болотної рослинності в днищі та дубово-букових лісів на низьких терасах та схилах горбогір’їв. Схили і днища терас характеризуються господарським освоєнням середньої інтенсивності. Екокоридор височинного типу простягається від с. Розвадів Львівської області до с. Побережжя Івано-Франківської області. Специфічну будову мають природні комплекси на відрізку смт. Журавно – с. Козарі, де екокоридор представлений звуженою долиною прориву з антропогенно зміненою лучиною і лісовою рослинністю.

Особливу цінність на цьому відтинку Дністровського коридору мають лучно-болотні комплекси заплави, стариці озера, буково-дубові ліси на низьких терасах та крутих придолинних схилах. На даній ділянці знаходяться: зоологічний заказник загальнодержавного значення “Діброва” (839 га) – контур 6 та геологічна пам’ятка природи місцевого значення “Відклади крейдових порід у р. Дністер” (4 га) – контур 8.

Ділянки заповідних схилових буково-дубових лісів зконцентровані на відрізку між селами Мартинів – Побережжя і у межах Галицького національного природного парку (НПП) (14685 га) – контур 9 та у ландшафтному заказнику загальнодержавного значення “Козакова долина” (949 га) – контур 10.

Значною є концентрація заповідних лучно-болотних і лісових масивів на прилеглих до долини Дністра територіях Передкарпаття: у ландшафтних заказниках місцевого значення “Дубрівський” (408 га) – контур 7 у пониззі долин р. Свічі та “Ріка Лімниця з прибережною смugoю” та на горбистих підвищеннях Придністровського Опілля (масиви Галицького НПП).

У межах передкарпатсько-подільського відтинку Дністровського екокоридору виділено ряд перспективних для заповідання та включення в біоцентри долинної мережі ділянок. Зокрема, це лучно-болотні та старичні ділянки у заплаві р. Дністер на відрізках Буковина – Журавно (Львівська область) та Тустань – Меринопіль (контур 22), а також ділянки заплави і лісів на схилах горбогір'їв на відрізку Журавно – Козарі (контур 23), які утворюють особливо цінну частину природного комплексу "Журавно". Останній рекомендовано для організації ландшафтного заказника. До проектованого заказника увійдуть ділянки правобережжя Дністра зі справжніми луками, старицями і струмками та фрагмент заплавної діброви. Лівобережна горбогірна частина з крутими схилами, розчленована глибокими ярами. В північно-західній частині лівобережжя поширені лучно-степові райгросові луки. Південно-східне лівобережжя вкрите дубово-буковими лісами з чисельними популяціями виду, занесеної до Червоної книги України – цибулі ведмежої (*Allium ursinum*). Заплава вкрита вербняками.

У перспективі слід охопити можливість охопити охороною лучно-болотні та старичні комплекси на відрізках Перлівці – Курипіль (контур 24) та Тустань – Маринопіль (контур 25) шляхом включення їх у склад Галицького НПП. На відтинку між с. Козарі та смт. Єзупіль (Жовтень) русло і заплава Дністра відіграють роль сполучної території для іхтіофауни (нерестилища) та авіфауни (плеса річок і острови). Поряд з цим тут проходять щорічні міграції копитних між Передкарпаттям і Поділлям.

Слід звернути увагу на рекультивацію порушених територій, пов'язаних з гірничодобувною діяльністю (техногенний рельєф Новороздільського сірчаного комбінату) та зони відвалів Бурштинської ТЕС. До перспективних відновних територій в Подільсько-Передкарпатському відтинку екокоридору р. Дністер слід віднести окремі меліоровані ділянки днищ та лук, що інтенсивно використовуються як пасовища (зокрема, в околицях Єзупіля – Побережжя).

Висновки

Характеристика сучасного стану регіонального Верхньодністровського екологічного коридору включає опис його природних комплексів, цінних рослинних угруповань та заповідних об'єктів для карпатського, передгірсько-улоговинного та височинного відрізків долини верхнього Дністра. В межах цього екокоридору в якості потенційних локальних ключових територій виступають: низькогірні хребти з ялицево-буковими лісами і післялісовими луками, лучні угрупування заплави і надзаплавних терас у гірській частині долини; озерно-болотні утворення з прибережною рослинністю старичних понижень, а також вільхові ліси і заливні дубові ліси для Верхньодністерської улоговини; лучно-болотні комплекси заплав та старичних понижень, а також буково-дубові ліси на низьких терасах та крутих придolinних схилах на височинному передкарпатсько-подільському відрізку.

До загрозливих чинників функціонування Верхньодністровського екокоридору слід віднести процеси спрямлення русла річки, засипання стариць, створення валів, розробку торфовищ, які призводять до фрагментації природної

рослинності і трансформації ландшафтних комплексів. У природоохоронному аспекті актуальними є питання підвищення ступеня заповідності у межах верхів'я долини Дністра шляхом створення заказників і регіональних ландшафтних парків, рекультивація техногенно порушеніх територій та впровадження елементів сталого природокористування в межах долини і русла.

Список літератури:

1. Круглов І. Геоекологічна база даних басейну верхнього Дністра. // Сучасні проблеми і тенденції географічної науки. Львів: Видавничий центр ЛНУ ім.І.Франка, 2003. – С. 361-362.
2. Круглов І. Методика напіавтоматизованого створення геопросторового шару педоморфологічних одиниць басейну верхнього Дністра. // Вісник Львівського університету. Серія географічна. - 2004. – Вип. 31. – С. 312-320.
3. Муха Б.П. Ландшафтна карта Львівської області масштабу 1:200000. // Вісник Львівського університету. Серія географічна. - 2003. – Вип. 29. - Ч.1. – С.58-65.
4. Розбудова екомережі України / Ред. Ю.Р.Шеляг-Сосонко. – Київ, 1999. – 127 с.
5. Стойко С. Система охорони природи у верхів'ї басейну Дністра. – Львів: Меркатор, 2004. – 56 с.
6. Bug River Valley as the ecological corridor State-Threats-Protection. - Warsaw, 2002. 129 p.
7. Koncepcja Krajowej sieci ekologicznej ECONET-Polska. Pod redakcją A.Liro. Fundacja IUCN Poland. - Warszawa, 1995. - 205 s.
8. Korytaz ekologiczny doliny Odry: Stan – Funkcjonowanie – Zagrożenia, Fundacja. Pod redakcją W.Jankowskiego, K.Swierkosza. IUCN Poland. - Warszawa, 1995. - 226 s.

Yuri Zinko, Vitaliy Brusak, Diana Krychevska, Vasyl Tkachyk

EKOLOGICAL CORRIDOR OF THE UPPER DNISTER: PRESENT STATE AND PROTECTION

Summary

The studies of the regional ecological corridor of the Upper Dnister have been carried out based on methodological developments within the concept of ecological networks as well as taking into account the available results of the research of the ecological resources of Vistula, Oder and Bug rivers. This corridor traces and connects the mountain landscapes of the Beskids with premountain (foothills) and highland natural complexes of Precarpathians (foothills of the Carpathians) and Western Podillia.

Four segments have been singled out within this valley ecological corridor possessing an excellent landscape structure, specific types of nature utilization as well as preserved valuable ecosystems. Each segment of the ecocorridor has been characterized from the viewpoint of natural-economic development. The key territories have been defined within these segments with the estimation of their nature-protection value. Some threats have been revealed that endanger the existence and normal functioning of the ecocorridor. Special measures have been grounded in order to protect the upper reaches of Dnister and its valley.